HOMILIARIUM, U.A. GREGORIUS MAGNUS
Entstehungsort unbestimmt, 1424
Seite 94v
Quelle: https://manuscripta.at/?ID=35053
Copyright: Brixen/Bressanone, Priesterseminar/Seminario Maggiore

Quod hora tere nisi finis est
mundi. in quo nimirum nos sumus
sicut iam dudum paulus testatur
dicens. Nos sumus in quos fi
nes seculorum devenerunt. Si
go hora iam tere cum vocamur
tanto minus debemus excusare
convivium dei. quanto propinquasse
iam omnino finem seculi. Quo
cum pensamus quia nil est quod
restat ex debemus timere. ne
prius gere quod presto est perat
Idcco autem hoc convivium dei.
non prandium cena vocatur. post
cenam vero nullum convivium res
tat. Et quia cenam dei convivium
nos in extremo habitur ve
tum sunt. ut hoc non prandium
sed cena vocaretur. Ex quibus p
hunc sunt. qui apte familias
ad invitandum mittit nisi p
dicatorum ordo signatur. de quo
videlicet ordine. quas adhuc i
digni nos existimus. quanto p
catorum moles ponderibus gravamur
et nos tri in spe diebus
sumus. Et cum de dilectione vestra
vobis aliquid loquor. hoc est quod
ago. servus enim sum summi pa
tris familias. cui vos amorem
ad contemptum seculi invitare
vos verso ad cenam dei. Nemo
me ut me hoc in loco despiciat
Et si ad invitandum neque quia
dignus appeto. si tamen magne sunt
delicie quas promitto. Sepe fra
tres mei solent exemplum quod dico
ut persona potens famulum habe
at despon. Cuique peri suis forte

o – vocat p? prandium etiam cena

ut extraneis aliquid transmi
mandat. nos desperatur persona
loquentis sermo. quia secundum
in corde reverencia mittentis
domini. Nos pensant qui audiunt
per quem. si quid ut aliquo audi
ant. Ita ergo fratres. ita vos
agite. et si nos forsitan dig
ne despiciat in mente tamen
vera vocantis domini reverencia
servate. Convive fieri summi prin
familias libenter obedite. corda
vestra discutite. atque ex eis mor
tale fastidium repellite. Adve
pellendum namque fastidium vem
ia patri sunt omnia. Ex si ad
huc carnales estis. fortasse
epulas carnales inquiritis. Ecce
ipse carnales epule in spiritu
lia vobis almita causa fuit quod
abstergendum namque mente nre
fastidium. in cena dei nobis ille
singularis agnus occisus est
Ex quid agimus qui si quod sub
ingitur. adhuc simul fieri
videmus. Et tepuerunt simul omnes
se excusare. Offert deus quod
rogari debuit. nos rogatus da
re noluit. quod vos spernere potuit
quia dignaretur largiri postu
latus. Contemptoribus vero patris
delicias refectionis etne denu
cciat. et tamen simul omnes ex
cusant. Ponamus ante oculos
mente minima. ut possimus dig
ne pensare maiora. Si aspi
potens mittit adinvitandum
pauper quosque. quid fecit rogo
quid pauper ille fecisset. nisi
de eadem sua in vitatione gaudet